



วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม
2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มจะมีทัศนคติทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 3 ห้องเรียน ๆ ละ 45 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน
2. การออกแบบวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบทดลองโดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 แบบสำรวจผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของ บรรานัน และ โฮลต์ซแมน (Brown and Holtzman) ซึ่งแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทยโดย ขจรสุดา นหลักเพ็ชร
 - 3.2 กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
4. วิธีดำเนินการวิจัย
 - 4.1 กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ทำแบบสำรวจผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และทัศนคติทางการเรียน เป็นการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

4.2 กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทั้งหมด 21 ครั้ง มีระยะเวลาเข้าร่วมกิจกรรม 18 สัปดาห์ และกลุ่มควบคุมเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวของโรงเรียนโดยมีระยะเวลาเท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในกลุ่มควบคุม (B) และครูแนะแนวในโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในกลุ่มควบคุม (C)

4.3 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียน เป็นการทดสอบหลังการทดลอง

4.4 ยิง รวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนคำตอบจากแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบสำรวจนิสัย และทัศนคติทางการเรียนของกลุ่มทดลอง (A) กลุ่มควบคุม (B) และกลุ่มควบคุม (C) ที่ได้จากครั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มาทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการนำกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ไปใช้ตามระบบที่สัดไว้ช่วยให้นักเรียนมีนิสัยและทัศนคติทางการเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาถึงนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มไปแล้ว 1 ปี

2. ในการจัดกิจกรรมห้องเรียน ควรได้มีส่วนร่วมเกี่ยวกับครูประจำคาบอื่น ๆ โดยได้มีการตรวจสอบนโยบายการเตรียมและการทำงานของนักเรียนเป็นระยะ ๆ และติดตามคำหรือผู้ปกครอง ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเรียนอย่างจริงจัง สม่ำเสมอ ได้ปฏิบัติให้เห็นผลจริงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

3. ในงานแนะแนวของโรงเรียน ควรมีการจัดโครงการพัฒนานิสัยและทัศนคติในการเรียน และงานแนะแนวควรได้มีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

4. ควรจัดการจัดกิจกรรมแนะแนวกลุ่ม ในทำนองเดียวกันเพื่อพัฒนาเรื่องอื่น ๆ เช่น ความเฉลียวฉลาด การกล้าแสดงออก การรู้จักประหยัด การพัฒนาทัศนคติทางอาชีพ